

พฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง)
SAVING BEHAVIOR BEFORE RETIREMENT OF
THE LEGAL EXECUTION DEPARTMENT (CENTRAL)

ณัฐนิชา กีบุญมี
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงประเทศไทย
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหงประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

NatnichaKeeboonmee
E-mail: nak_24@windowslive.com
Major: Finance and Banking, Faculty of Business Administration
Ramkhamhaeng University, Thailand.
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากร กรมบังคับคดี (ส่วนกลาง)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรภายใน จำนวน 320 คน ซึ่งทำการศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากบุคลากรในกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) จำนวน 320 คน และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีสมาชิกในครอบครัว 2-3 เป็นพนักงานราชการมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 60,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท และมีสาเหตุรายจ่ายหลักเพื่อการบริโภค เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ของทานเล่น เป็นต้น ข้อมูลพฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจุบันมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 – 10,000 บาท เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ไม่ได้ตั้งวงเงินที่แน่นอน เลือกรูปแบบการออมแบบฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีระยะเวลาการออมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มในการออมเพิ่มขึ้นในอนาคต และมีแหล่งข้อมูลการออมจากอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยด้านความสัมพันธ์โดยจำแนกข้อมูลส่วนบุคคลอธิบายตามตัวแปร พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประเภทบุคลากร รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน รายได้ต่อครอบครัว รายจ่ายต่อครอบครัวและสาเหตุรายจ่ายหลักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของบุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม; การเกษียณอายุ; บุคลากรกรมบังคับคดี(ส่วนกลาง)

Abstract

The objective of this research is to study about the relationship between personal factors and retirement saving behavior of Legal Execution Department employees. The sample group of this research is 320 employees of Legal Execution Department; which were selected by stratified sampling technique. The research was conducted by the analysis of information gathered from the answers to retirement saving behavior questionnaires, which is the research instrument that were completed by the sample group. The retirement saving behavior questionnaire was content validity measured. The result of the measurement is 0.75 reliability. The data analysis was conducted by using Chi-Square test with significance level of 0.05

The majority of the respondents are single females with bachelor degrees. They have about 2 – 3 family members. They are government employees with 15,001 Baht – 20,000 Baht income and 5,001 Baht – 10,000 Baht of monthly expense. They have more than 60,000 Baht of household income and more than 20,000 Baht of household expense; which are mainly food, drinks, and snacks.

The average saving amount of the respondents is 1,001 Baht – 10,000 Baht per month. The saving is for emergency use. They did not set a specific saving amount. They chose saving method of depositing into financial institutions; with saving period of 5 or more years. They have the tendency of increasing their saving amount in the future. They also have saving information found from internet searching.

From the research of the relationship between retirement saving behavior and personal factors, data categorized by each personal factors and described by each variables, it can be found that personal factors (sex, age, marital status, education, number of family member, type of personnel, monthly income, monthly expense, household income, household expense, and major cause of expense) are related to saving behavior of Legal Execution Department employees.

Keyword: SAVING BEHAVIOR; RETIREMENT; THE LEGAL EXECUTION DEPARTMENT (CENTRAL)

บทนำ

การออมถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการเงินซึ่งมีระบบแบบแผนและมีวินัยในการออม เพราะในอนาคตเราไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น การมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ วิกฤติเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อ การออมจะเป็นหลักประกันให้กับตนเองและครอบครัว วัตถุประสงค์ของการออม ได้แก่ การออมเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายกรณีเจ็บป่วย การออมเพื่อลดภาระของลูกหลาน การออมเพื่อบริหารภาษีและการลงทุน เมื่อทำงานด้วยความมุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรตลอดมา อยากให้ลองวาดภาพตนเองหลังเกษียณจากการทำงาน ดูบ้าง ทุกคนล้วนใฝ่ฝันที่จะใช้ชีวิตสบายๆ มีเงินพอใช้จ่าย มีสุขภาพที่ดี และมีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นความสุขของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการอยู่บ้านกับลูกหลาน ดูแลสัตว์เลี้ยง ทำสวน ทำงานอดิเรกที่ชอบ เดินทางท่องเที่ยวพักผ่อน พบปะสังสรรค์กับเพื่อนเก่า หรือทำงานช่วยเหลือสังคมตามที่กำลังและโอกาสเอื้ออำนวย การใช้ชีวิตหลังเกษียณอย่างมีความสุข จำเป็นต้องมีเงินเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น และสร้างความสุขเล็กๆ น้อยๆ โดยไม่เป็นการระของลูกหลานนำเสียดายที่หลายคนยังเข้าใจผิดว่าการเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณเป็นเรื่องของคนอายุมาก ใกล้เกษียณทั้งที่จริงแล้วการเกษียณสุขต้องอาศัยการ

วางแผนล่วงหน้าในระยะยาวตั้งแต่เริ่มต้นทำงานเลยทีเดียว การวางแผนเมื่อใกล้เกษียณนอกจากจะลำบาก และต้องกดดันตัวเองมากกว่าการเตรียมความพร้อมไว้ตั้งแต่ เน้น ๆ แล้วยังอาจไม่ทันการณ์อีกด้วย(ศูนย์ คัมครองผู้ใช้บริการทางการเงิน,2562)

ประชาชนที่ทำงานราชการจะต้องพบกับการเกษียณอายุราชการ ซึ่งจำเป็นต้องมีระบบการบริหาร การเงินที่ดีเพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ารัฐบาลมียุทธศาสตร์ที่จะ ช่วยให้ประชาชนเกิดการออมที่ประสบความสำเร็จ โดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาสนับสนุนและส่งเสริม การออมในการดำรงชีวิตของประชาชน(จริยา กายอด,2544:1-3)

"เกษียณ" คำที่บอกจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตว่า คนเรามีเวลาหาเงินกับใช้เงินไม่เท่ากันโดยเฉลี่ยคน ไทยเมื่อก้าวเข้าสู่วัยทำงานตอนอายุ 20 ปีจะมีเวลาหาเงิน 40 ปีและมีเวลาใช้เงิน 60 ปี จึงทำให้ผู้สูงอายุเกิน ครึ่งมีเงินไม่พอใช้หลังเกษียณ เพราะเวลาใช้เงินยาวนานกว่าหาเงินถึง 20 ปี ต้องใช้ชีวิตลำบากยามที่ร่างกาย อ่อนแรง สำหรับคนรุ่นใหม่อายุยังไม่มากมองเกษียณเป็นเรื่องไกลตัวแต่ท่านรู้หรือไม่ว่าเวลาผ่านไปเร็วกว่าที่ คิด พอถึงวันใกล้เกษียณก็เก็บเงินไม่ทันซะแล้ว การเริ่มเก็บเงินทันทีเป็นประจำทุกเดือน โดยเริ่มจากเงิน จำนวนน้อยไปมากเอาที่ไม่ลำบากจนเกินไป เปรียบเหมือนการออกกำลังกายหักโหมมากไปจะท้อจนเลิกทำ เคล็ดลับอยู่ที่การเปลี่ยนโฟกัสจากมีความสุขเวลาใช้เงินเป็นมีความสุขเวลาหาเงิน ยังมีเป้าหมายว่าเก็บเงิน เพื่อใครเพื่ออะไรด้วย ยังมีความสุขเวลาทำสำเร็จ ดังนั้นก่อนเก็บเงินต้องเปลี่ยนวิธีคิดเสียใหม่เพื่อให้เกิดความ ยั่งยืนในการเก็บเงิน เคล็ดลับอีกอย่าง คือ ตั้งเป้าหมายระยะสั้น เช่น มีเงินเก็บให้ครบ 1 ล้านบาทภายใน 5 ปี

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุของ บุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) โดยคาดหวังว่าผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ยังไม่เห็นถึง ความสำคัญของการบริหารการเงินและเพื่อให้มีแนวทางการส่งเสริมการออมที่ดี มีคุณภาพชีวิตหลังเกษียณที่ ดีในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออม
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในกรมบังคับคดี(ส่วนกลาง)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุของ บุคลากรกรมบังคับคดี(ส่วนกลาง)

สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออม

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหาการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการออมเงินก่อน เกษียณอายุ พร้อมทั้งศึกษารูปแบบการออม
2. ขอบเขตการวิจัยด้านประชากรที่ต้องการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ บุคลากร กรมบังคับคดี (ส่วนกลาง)
3. ขอบเขตการวิจัยด้านตัวแปรที่ต้องการวิจัย ตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ตัวแปรพฤติกรรมการออมเงิน

4. ขอบเขตพื้นที่และระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย พื้นที่ทำการศึกษา คือ กรมบังคับคดี(ส่วนกลาง) ระยะเวลา 1 เดือน คือเดือนพฤษภาคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุให้เหมาะสมกับรูปแบบการดำรงชีวิตประจำวัน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารเงินของคนวัยทำงานก่อนเกษียณอายุ เช่น การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน การทำประกันชีวิต เป็นต้น
3. เพื่อให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญของการออมเงินก่อนเกษียณอายุ มีความรู้ความเข้าใจและเริ่มวางแผนบริหารการเงิน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การออมส่วนบุคคลหรือการออมครัวเรือน ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายความหมายซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

การออมส่วนบุคคลในทางบัญชี หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์สุทธิ (Net Worth) ของบุคคลในรอบบัญชีแต่ละรอบ โดยไม่รวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการตีราคาสินทรัพย์ (Revaluation) และหนี้สินที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสถิติ

การออมภาคครัวเรือน ตามคำจำกัดความของกองบัญชีประชาชาติ หมายถึง รายได้ของภาคครัวเรือน หัก ด้วยรายจ่ายของภาคครัวเรือน โดยภาคครัวเรือนจะครอบคลุมถึง ครัวเรือนตามปกติ เอกชนที่มีได้แสวงหาผลกำไร กิจกรรมที่มีขึ้นติดบุคคล และผู้ประกอบการอาชีพอิสระต่างๆ ส่วนรายได้ หมายถึง รายได้รวมของครัวเรือน หักด้วยภาษีเงินได้และค่าธรรมเนียม ส่วนรายจ่ายของครัวเรือน หมายถึง รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ดอกเบี้ย และรายจ่ายโอนไปต่างประเทศ ฯลฯ

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์ (Keynes อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงษ์, 2502, หน้า316-320) ให้คำอธิบายเรื่องการออมเงินว่า การออมหมายถึงการมีเงินส่วนที่เหลือจากการบริโภค หรือส่วนที่ไม่ได้ใช้จ่ายใช้สอยไปไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือส่วนออม คือส่วนที่เหลือจากรายได้

เฟรนด์ (Friend, 1962 อ้างถึงใน อรุณ ภาณุพงษ์, 2502, หน้า 316-320) กล่าวว่า ความหมายดั้งเดิมของการออม คือ รายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายในการบริโภค ในอีกความหมายหนึ่งคือ การออมสามารถนิยามได้ว่า “เป็นรายได้ส่วนเกิน” ที่มีความหมายที่ชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทฤษฎีของนักธุรกิจ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2547) ตามแนวคิดทฤษฎีการออม (saving) มีนักเศรษฐศาสตร์ได้กล่าวไว้หลายทฤษฎีด้วยกันโดยมีรายละเอียดของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้ การออมตามแนวคิดทฤษฎีของ John Maynard Keynes เห็นว่าความต้องการถือเงินมี 3 ประเภท ได้แก่

1. ความต้องการที่จะถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หมายถึง ส่วนของรายได้สำหรับครัวเรือน การใช้จ่ายที่เกิดขึ้นประจำวัน

2. ความต้องการถือเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หมายถึง ส่วนที่เหลือของรายได้หักค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือมีเหตุฉุกเฉินโดยสรุปแล้วจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของการออมอย่างที่เราเข้าใจกันได้ง่ายๆ คือ การเก็บเงินบางส่วนที่คงเหลือจากรายได้หักค่าใช้จ่ายต่างๆออกแล้ว เพื่อเป็นเงินสำรองไว้ใช้จ่ายในกรณีที่จำเป็นในอนาคต

รูปแบบการออม

ประกอบด้วย 3 รูปแบบ โดยแต่ละแบบจะให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกันออกไป (ศุภวรรณ มณีพันธ์วงศ์, 2552: 14-18) ได้แก่

1. การออมในรูปแบบของสินทรัพย์ถาวร เป็นการสร้างหลักประกันในอนาคต เช่น ที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น
2. การออมในรูปแบบของทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งมีสภาพคล่องสูง เช่น เงินสด กองทุนเลี้ยงชีพ พันธบัตร เป็นต้น
3. การออมเงินฝากกับสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ

สรุปแนวคิดทฤษฎีด้านการออม ทำให้ทราบว่า การออมมีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งการออมสามารถเลือกออมได้หลายรูปแบบตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล โดยการออมจะมีปัจจัยต่างๆเข้ามามีบทบาทโดยเฉพาะในส่วนของการรายได้และค่าใช้จ่าย

การออมในภาคครัวเรือน

วัตถุประสงค์ของการออมในภาคครัวเรือน มีอยู่หลายประการแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล โดยทั่วไปแล้วมีดังนี้ (วิไลลักษณ์ และวลัยภรณ์, 2531)

1. เพื่อใช้ในยามชรา ถือเป็นเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการออมเงินของบุคคลทั่วไป ซึ่งทราบกันดีว่า ในยามชรา นั้น รายได้ประจำจะลดลงจนถึงขั้นหมดไปเลยก็ได้ จึงจำเป็นต้องมีการเก็บออมเงินไว้ในขณะที่ยังมีรายได้อยู่
2. เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน หมายถึง ยามที่เกิดเหตุที่ไม่คาดคิดมาก่อนหรือเกิดอย่างกะทันหันซึ่งทำให้จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนหนึ่ง เช่น การประสบอุบัติเหตุการเจ็บป่วย เป็นต้น
3. เพื่อใช้ในการศึกษา ผู้ที่มีการวางแผนชีวิตที่ดีนั้นย่อมมีความต้องการที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องเก็บออมเงินไว้เพื่อเป็นการศึกษาสำหรับตนเองหรือสำหรับบุตรหลาน การออมเงินเพื่อการศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมิใช่น้อย

การออม เป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำ การออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์ สัดส่วนที่เหมาะสมในการออม โดยทั่วไปควรออมเงินประมาณ 1 ใน 4 ของรายได้แต่ละเดือน อย่างไรก็ตามอัตราส่วนนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบันและแผนทางการเงินที่วางไว้ เช่น หากเรามีแผนที่จะใช้เงินก้อนใหญ่ในระยะเวลาอันใกล้ อาจจำเป็นต้องออมเงินมากกว่า 1 ใน 4 เพื่อให้เราถึงเป้าหมายทางการเงินเร็วขึ้น แต่ถ้าเรามีรายได้น้อยและหนี้สินเยอะ ก็อาจลดการออมลง เพื่อนำเงินจำนวนนี้ไปทยอยผ่อนชำระหนี้สินที่มีให้หมดก่อน แล้วค่อยออมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนงนาฏศุภกิจวิชกุล (2558) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อน

เกษียณอายุ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออม พบว่า พฤติกรรมการออมนั้นขึ้นอยู่กับเพศและอายุ ทำให้มีทัศนคติด้านการออมที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน พฤติกรรมการออมของครัวเรือนถ้าหัวหน้าครอบครัวมีการศึกษาสูงเพียงใดก็มีแนวโน้มที่จะเกิดการออมที่มากขึ้น และปัจจัยด้านรายได้และรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทั้งด้านประมาณการออมและด้านจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน

สุวันดี พาณิชสาส์น (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออมเงินผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน): กรณีศึกษาอำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี โดย

ใช้วิธีการเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มประชากรในอำเภอพระพุทธบาท ด้วยแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติร่วมกับการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ไคร้สแควร์ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิง อายุ 25-45 ปี วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทุนในการประกอบธุรกิจ นอกจากการออมเงินผ่านธนาคารแล้วยังมีการออมเงินในรูปแบบการซื้อประกันชีวิต ฝากสหกรณ์ และซื้อกองทุนรวม ข้อเสนอแนะ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมในธนาคารอื่นๆ หรือขยายพื้นที่ในการทำการศึกษามากขึ้น เพื่อจะได้ทำการเปรียบเทียบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมเงินว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ปิยะกานต์ อาจารย์วุฒิ (2554) ได้ศึกษาถึงการให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการใช้วิธีการสร้างทฤษฎีฐานราก กำหนดพื้นที่ที่จะทำการศึกษา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า การให้ความหมายของคำว่า การออมเงินของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร หมายถึง การวางแผนเก็บเงินเพื่อไว้ใช้ในอนาคตหรือไว้ใช้เมื่อยามเกษียณอายุ การออมพร้อมกับการลงทุนเพื่อผลตอบแทนและเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิตและครอบครัว พบว่ารูปแบบของการออมเงินมี 2 รูปแบบ คือ การออมแบบถูกบังคับจากหน่วยงานของรัฐและการออมแบบเลือกออมตามความต้องการของผู้ออม ทั้งนี้ยังพบว่ามีกระบวนการออมที่มีความแตกต่างกัน คือ กระบวนการออมแบบวางแผนและแบบไม่มีการวางแผนการออม

ธัญชนก ชันธพงษ์ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนของลูกค้ายานยนต์ออมสิน โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลารายปีในช่วงปี พ.ศ. 2529 – 2548 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมทั้งประเภทเงินฝากเผื่อเรียก ประเภทเงินฝากประจำ และสลากออมสิน ได้แก่ รายได้สุทธิที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้จริง อัตราเงินเฟ้อ จำนวนสาขาธนาคารออมสินที่เปิดให้บริการในประเทศไทย

ใจเดียว โกลมเพ็ชร (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออม รูปแบบการออม และการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมโดยการแจกแบบสอบถามเพื่อทำการเก็บข้อมูลจากบุคลากรวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 218 คน จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 26 – 30 ปี มีรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 18,649 บาท รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 49,090 บาท มีระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาตรีและมีสถานภาพโสด ด้านพฤติกรรมและรูปแบบการออม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีหนี้สินร้อยละ 20 ของรายได้ มีเงินออมร้อยละ 10 ของรายได้ โดยมีวิธีการออมเงินโดยวิธีการออมแบบใช้ก่อนหากมีเงินเหลือจึงค่อยออม เหตุผลในการออมเงิน คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย มีการออมทรัพย์สินในรูปของบัญชีเงินฝากธนาคารกับสถาบันการเงิน พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการเลือกรูปแบบการออม คือ ปัจจัยด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการออมเช่นอัตราดอกเบี้ย ด้านความเสี่ยงของสถาบันการเงินและด้านความพึงพอใจในการให้บริการของสถาบันการเงิน

อรนุช เชวรัสวรรณกิจ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย พบว่า พฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ คือ รายได้ถาวร รายได้ชั่วคราวของครัวเรือน ขนาดครัวเรือนหรือครอบครัว และอัตราผลตอบแทนเงินฝากประจำ 12 เดือนโดยเฉลี่ย ซึ่งพบว่ามี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ย และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานนั้นมีความสัมพันธ์กับ ปริมาณการออมของครัวเรือนไทยในทิศทางตรงกันข้ามกัน

วรารณ กิตติวรูป (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมของพนักงานบริษัท ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมและพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกสิกรไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมมีดังนี้

ปัจจัยด้านรูปแบบการออมที่ส่งผลกระทบต่อการออม จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านรูปแบบการออมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่มาก ได้แก่ รูปแบบการออมในตลาดการเงิน คือ สามารถทำการฝาก/ถอนได้ทุกวัน รูปแบบการออมในตลาดตราสารหนี้ คือ ชื่อเสียงและความมั่นคงของสถาบันที่ออกตราสารหนี้ และรูปแบบการออมในตลาดทุน คือ ส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขาย

ปัจจัยด้านรูปแบบการออมที่ส่งผลกระทบต่อการออม จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่มาก ได้แก่ ด้านความเสี่ยงของการออมในตลาดเงิน คือ ระยะเวลาในการออม ด้านความเสี่ยงของการออมในตราสารหนี้ คือ ระยะเวลาในการออม ด้านความเสี่ยงของการออมในตลาดทุน คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะตลาด

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการออมจากการศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยที่สำคัญ คือ ภาวะเศรษฐกิจ

ดลพร ศิริสารกุล (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมของพนักงานธนาคารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคาร การเลือกรูปแบบการออม และปัจจัยตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการออมของพนักงาน จากการศึกษาพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-40 ปี อายุงานไม่เกิน 5 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน มีรายได้ประจำต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ หรือถ้ามีจะไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน มีรายจ่ายในการบริโภคต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และมีภาระหนี้สินรวมไม่เกิน 500,000 บาท เมื่อพิจารณาการออมและรูปแบบการออมแล้ว พบว่า มีการออมไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือนและส่วนใหญ่เลือกออมแบบฝากธนาคารและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออม คือ ปัจจัยด้านรายได้ถาวร รายได้ชั่วคราว สถานภาพสมรส และมูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดของพนักงาน มีผลในทิศทางเดียวกันกับการออมและมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่มีผลในทิศทางตรงกันข้ามและมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านเพศ จำนวนบุตร ภาระหนี้สิน และรายจ่ายเพื่อการบริโภค ส่วนปัจจัยอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวในข้างต้นพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวคิดในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุ

กรอบแนวคิด

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรอิสระ (Independent variables) และตัวแปรตาม (Dependent variables) ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประเภทบุคลากร รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม รายจ่ายต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม รายได้ต่อเดือนของครอบครัว รายจ่ายต่อเดือนของครอบครัว สาเหตุรายจ่ายหลัก
2. พฤติกรรมการออม ได้แก่ อัตราการออม วัตถุประสงค์ในการออม ลักษณะการออม รูปแบบการออม ระยะเวลาในการออม แนวโน้มการออมเงินในอนาคต แหล่งข้อมูลการออม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคนจำนวนมากด้วยแบบสอบถาม

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรกรมบังคับคดี(ส่วนกลาง) โดยใช้วิธีการกำหนดตัวอย่าง (Simple Size) ตามสูตรการคำนวณของ Yamane (1967) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 312 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดจึงดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 320 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมก่อนเกษียณอายุของบุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่บุคลากรกรมบังคับคดี(ส่วนกลาง) จำแนกตามหน่วยงาน
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป โดยได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 320 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับแล้วดำเนินการประมวลผลแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปจากนั้นจะนำผลที่ได้จากการโปรแกรมมาเสนอใน 2 รูปแบบ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) และสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) แล้วอธิบายออกมาในรูปแบบของตารางที่ใช้ประกอบในการอธิบาย ได้แก่ ข้อมูลความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และทำการทดสอบ Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริงหรือไม่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการบรรยายลักษณะของตัวแปรในกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นส่วนที่ 1 และ 2 เป็นข้อมูลแบบ Ordinal scale and nominal scale ซึ่งคำถามและคำตอบจะเป็นแบบให้เลือกคำตอบแบบจำกัด จึงให้การวิเคราะห์แบบหาความถี่และร้อยละแล้วนำมาแสดงในรูปแบบของตาราง
2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) เป็นการศึกษาถึงประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่างเพื่อสรุปผลอ้างอิงข้อมูลไปยังกลุ่มประชากรโดยการทดสอบไคร้สแควร์ (Chi-Square) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน กรณีที่ตัวแปรต้นเป็นข้อมูลแบบ Nominal Scale หรือข้อมูลแบบ Ordinal scale และตัวแปรตามที่เป็นข้อมูลแบบ Nominal scale หรือข้อมูลแบบ Ordinal scale เหมือนกัน

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพฤติกรรมก่อนเกษียณอายุของบุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.40 อายุ 30 –40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.70 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 70.90 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.30 มีสมาชิกในครอบครัว 2-3 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 เป็นพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.80 มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001 –

10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30 มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40 มีรายจ่ายต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.10 และมีสาเหตุรายจ่ายหลักเพื่อการบริโภคเช่นอาหารเครื่องดื่มของท่านเล่นเป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 42.20

2. ข้อมูลพฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามปัจจุบันมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.20 เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 43.40 ไม่ได้ตั้งวงเงินที่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 63.10 เลือกรูปแบบการออมแบบ ฝากเงินกับสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 41.90 มีระยะเวลาการออมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.40 มีแนวโน้มในการออมเพิ่มขึ้นในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 66.30 และมีแหล่งข้อมูลการออมจากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 44.4

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมก่อนเกษียณอายุของบุคลากรกรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) โดยจำแนกข้อมูลส่วนบุคคลอธิบายตามตัวแปร ดังนี้

1. เพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออมรูปแบบการออมและแนวโน้มการออมในอนาคต
2. อายุสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออมวัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม ระยะเวลาการออม แนวโน้มการออม และแหล่งข้อมูลการออม
3. สถานภาพสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม ลักษณะการออม ระยะเวลาการออม แนวโน้มการออม และแหล่งข้อมูลการออม
4. ระดับการศึกษาสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม และแนวโน้มการออม
5. จำนวนสมาชิกในครอบครัวสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม แนวโน้มการออม และแหล่งข้อมูลการออม
6. ประเภทของบุคลากรสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม ลักษณะการออม รูปแบบการออม ระยะเวลาการออม แนวโน้มการออม และแหล่งข้อมูลการออม
7. รายได้ต่อบุคคลสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม รูปแบบการออม ระยะเวลาการออม แนวโน้มการออม และแหล่งข้อมูลการออม
8. รายจ่ายต่อบุคคลสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม ลักษณะการออม รูปแบบการออม และระยะเวลาการออม
9. รายได้ต่อครอบครัวสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม ลักษณะการออม รูปแบบการออม ระยะเวลาการออม และแนวโน้มการออม
10. รายจ่ายต่อครอบครัวสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านอัตราการออม วัตถุประสงค์การออม ลักษณะการออม รูปแบบการออม ระยะเวลาการออม และแนวโน้มการออม

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุของบุคลากร กรมบังคับคดี (ส่วนกลาง) ทำให้ทราบความสัมพันธ์ที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศอายุ 30 –40 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001 –

10,000 บาท มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 60,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท และมีสาเหตุรายจ่ายหลักเพื่อการบริโภคเช่นอาหารเครื่องดื่มของทานเล่นเป็นต้น สอดคล้องกับดลพร ศิริสารกุล (2554) พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ประจำต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท มีรายจ่ายในการบริโภคต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าปัจจุบันผู้ตอบแบบสอบถามมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 – 10,000 บาท มีการออมแบบเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ไม่ได้ตั้งวงเงินที่แน่นอน เลือกรูปแบบการออมแบบฝากเงินกับสถาบันการเงิน สอดคล้องกับดลพร ศิริสารกุล (2554) พบว่า ส่วนใหญ่มีการออมไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือนและส่วนใหญ่เลือกออมแบบฝาก สอดคล้องกับใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) พบว่า ส่วนใหญ่มีวิธีการออมแบบใช้ก่อนหากมีเงินเหลือจึงค่อยออม เหตุผลในการออมเงิน คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย มีการออมทรัพย์สินในรูปของบัญชีเงินฝากธนาคารกับสถาบันการเงิน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออม กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมก่อนเกษียณอายุ สอดคล้องกับ อนงนาฏศุกิจ วณิชกุล (2558) พบว่า พฤติกรรมการออมนั้นขึ้นอยู่กับเพศและอายุ ทำให้มีทัศนคติด้านการออมที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน พฤติกรรมการออมของครัวเรือนถ้าหัวหน้าครอบครัวมีการศึกษาสูงเพียงใดก็มีแนวโน้มที่จะเกิดการออมที่มากขึ้น และปัจจัยด้านรายได้และรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทั้งด้านประมาณการออมและด้านจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้และรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินก่อนเกษียณอายุ สอดคล้องกับ อรุณฯ เชาวสุวรรณกิจ (2550) พบว่า พฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ คือ รายได้ถาวร รายได้ชั่วคราวของครัวเรือน ขนาดครัวเรือนหรือครอบครัว และอัตราผลตอบแทนเงินฝากประจำ 12 เดือนโดยเฉลี่ย ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ย และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานนั้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณการออมของครัวเรือนไทยในทิศทางตรงกันข้ามกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาและการอภิปรายผล ดังปรากฏในรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะที่สามารถสรุปและเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 30 – 40 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีสมาชิกในครอบครัว 2-3 เป็นพนักงานราชการ มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 60,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท และมีสาเหตุรายจ่ายหลักเพื่อการบริโภคเช่นอาหารเครื่องดื่มของทานเล่นเป็นต้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่ากรมบังคับคดีควรสนับสนุนช่องทางการให้ความรู้เกี่ยวกับการออมในรูปแบบต่างๆ ที่ทันสมัยและเข้าถึงบุคลากรที่เป็นพนักงานราชการทุกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการออมของบุคลากรให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามปัจจุบันมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,001 – 10,000 บาท เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ไม่ได้ตั้งวงเงินที่แน่นอน เลือกรูปแบบการออมแบบฝากเงินกับสถาบันการเงิน มีระยะเวลาการออมตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มในการออมเพิ่มขึ้นในอนาคต และมีแหล่งข้อมูลการออมจากอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่ารูปแบบการออมส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมโดยฝากเงินกับธนาคาร

พาณิชย์ต่าง ๆ ดังนั้น สถาบันการเงินควรให้ความสำคัญกับเรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและส่งเสริมการออมในระยะยาวเพื่อให้เกิดความมั่นคงรวมถึงสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับผู้เข้าใช้บริการ เพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความสนใจในการออมเพิ่มขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าธนาคารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีรูปแบบการออมที่หลากหลายและรวมไปถึงการจัดการการออมให้เหมาะสมกับรายได้ต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้เลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสัดส่วนของรายได้และควรสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าในเรื่องของผลตอบแทน ความมั่นใจได้ว่าจะได้รับเงินตอบแทนที่คุ้มค่าเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้ที่นำเงินมาออม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือสนทนากลุ่มเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติในการออม การแสดงออกทางอารมณ์ ค่านิยม สภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและอุปสรรคในการออม เพื่อให้เกิดความแตกต่าง
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบุคลากรของหน่วยงานรัฐหรือรัฐวิสาหกิจกับบุคลากรของหน่วยงานเอกชนเพื่อจะได้ทราบรายละเอียดของข้อมูลที่ครอบคลุมทั่วถึง โดยสามารถนำผลที่ได้มาประยุกต์ หรือปรับปรุงการส่งเสริมการออมของประชาชนทั่วไปให้มีความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- จริยา กายอด. (2554). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมระหว่างนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เอกสารแบบฝึกหัดการวิจัย
ปัญหา เศรษฐกิจ ปัจจุบันรายวิชา 751409 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ใจเดียว โกมลเพ็ชร. (2554). พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดลพร ศิริสารกุล.(2554).ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง.(ค้นคว้าอิสระ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- ธัญชนก ชันธพงษ์. พฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนของลูกค้าธนาคารออมสิน.
วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการค้าระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย,2550.
- ปิยกานต์ อาจารย์วุฒิ. (2554). การให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของ
เจ้าหน้าที่กรม ศุลกากร. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรารณกิตติวรบุตร. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารกสิกรไทย
จำกัด(มหาชน) ในกรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์. (2530). การเร่งการออมของครัวเรือน

ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภวรรณ มณีพันธุ์วงศ์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมของพนักงานธนาคารในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน. (2558). การออม. ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 62, จาก <http://www.1213.or.th/th/moneymgt/save/Pages/save.aspx>

สุวันดี พานิชสาส์น.(2547). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออมเงินผ่านธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน): กรณีศึกษาอำเภอพระพุทธรบาทอนงนาฏ ศุภกิจฉกุล และประสพชัย พสุนนท์. (2559). พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม วิทยานิพนธ์สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ,มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

อรนุช เชาวสุวรรณกิจ.(2533). เศรษฐศาสตร์มหภาค 1” กรุงเทพมหานคร: พิกษ์อักษร